Боже, встань, чому заснув,
Чом про нас зовсім забув?
Шлях злодіїв — наче цвіт,
їм не криють злидні світ,
Ми ж тобі свічища ставим,
Кожнодень молебні правим,-
І усіх ти нас забув.

Постимо, мов у пустелі:
В піст не тонемо у хмелі,
Ходимо в святі міста,
Молимось і вдома, й там.
На псалтир хоч не зважаєм,
Та напам'ять його знаєм,-
І усіх ти нас забув.

Вчуй же, боже, крик наш, гук,
Дай маєтки нам до рук,
Ми тоді тебе прославим,
Злоті свічечки поставим,
І всі хмари взолоченні
Зашумлять пісні священні,-
Лише дай грошви на вік!